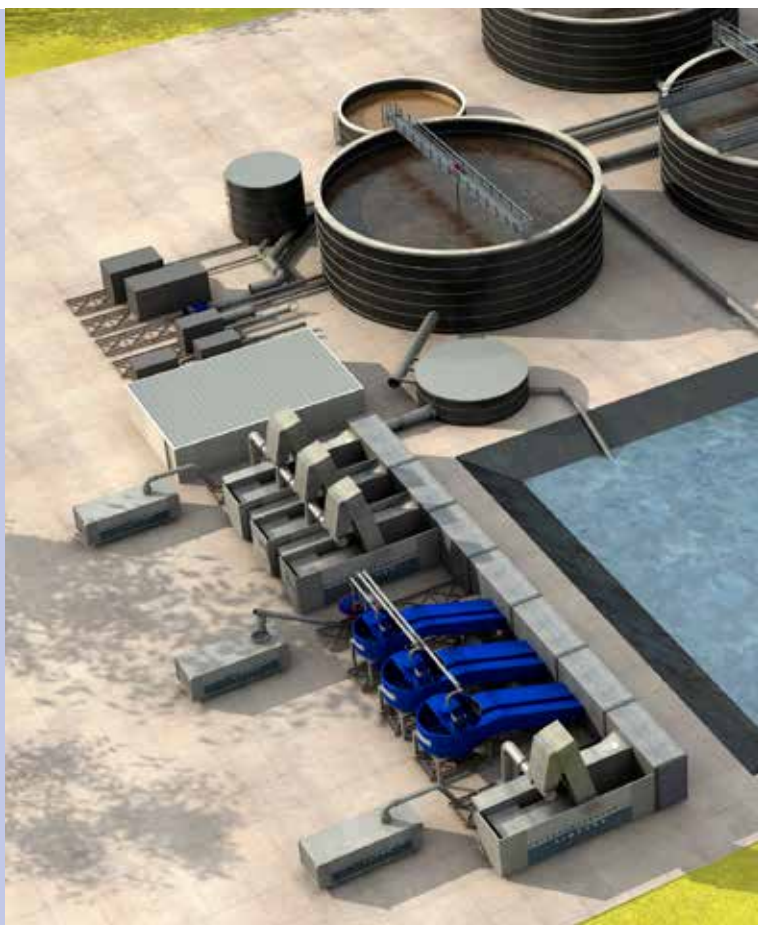

RIOOLWATER ZUIVEREN WAAR HET VRIJKOMT

Beeld uit een 3d-animatie van een mobiele rioolwaterzuiveringsinstallatie, gemaakt door het Waterschapsbedrijf Limburg.
Zie: www.youtube.com/user/waterschapsbedrijf

Water is een van de topsectoren van het ministerie van Economische Zaken. Met de regeling 'Topconsortia Kennis en Innovatie' (TKI) wil het ministerie kennis, innovatie en de Nederlandse export stimuleren. Dit moet allemaal gebeuren in de 'gouden driehoek' van overheid, wetenschap en bedrijfsleven. In het TKI Watertechnologieprogramma zijn inmiddels 21 projecten aangewezen, die gezamenlijk aanspraak maken op een TKI-toeslag van 2 miljoen euro. Een daarvan is een samenwerkingstraject tussen Waterschapsbedrijf Limburg, de Limburgse waterschappen en KWR, het kennisinstituut dat de publieke watersector vertegenwoordigt in TKI Watertechnologie. Deze partijen willen zogeheten flexibele modulaire rioolwaterzuiveringsinstallaties (MDR) ontwikkelen, die eenvoudig op en af te schalen zijn, met als doel de vraag en het aanbod van (gezuiverd) afvalwater beter op elkaar af te stemmen.

LOZEN

Op dit moment lozen de meeste regionale waterzuiveringsinstallaties (rwzi's) het gezuiverde huishoudelijk afvalwater op rivieren of ander oppervlaktewater. Maar in de zomer hebben bijvoorbeeld landbouwbedrijven in Limburg grote behoefte aan irrigatiewater. Is het dan niet gek om het gezuiverde water eerst in de rivier te brengen en het er later weer uit te halen, vragen de Limburgse TKI-partners zich af. Hetzelfde geldt voor de Limburgse industrie, die voor haar chemische processen koel- en proceswater uit de Maas haalt. Daar zou ze toch ook effluent voor kunnen gebruiken? "MDR's zijn gemakkelijk te verplaatsen en kun je neerzetten op plaatsen waar het water nodig is. Het voordeel is ook dat er dan geen hele infrastructuur nodig is om

het water van A naar B te brengen. Van centrale naar decentrale afvalwaterzuivering dus", zegt Danny Traksel, projectmanager bij KWR.

Hoe de installaties precies moeten worden gebouwd, is al nagenoeg bekend. Over een jaar hopen het waterschapsbedrijf, de waterschappen en het kennisinstituut ook antwoord te hebben op de aanvullende vragen: waar komt het huishoudelijke afvalwater vrij in Limburg, waar is het nodig, waar moeten de MDR-installaties gebouwd worden, hoe groot moeten ze zijn en hoe uitgebreid qua zuivering? "Ook na een eerste zuivering door het waterschap is afvalwater nog niet geschikt als irrigatie- en koelwater. De MDR's moeten daarom in staat zijn een aantal extra zuiveringsstappen te zetten, afhankelijk van de benodigde hoeveelheid en kwaliteit."

LUXE POSITIE

Omdat de waterketen veel verschillende spelers en belangen heeft, is het doorgaans lastig om samenwerkingsprojecten van de grond te krijgen, stelt Traksel. "Het gaat nu wellicht beter lukken door de (financiële) steun van de overheid. Natuurlijk zou het mooi zijn als zich naast Waterschapsbedrijf Limburg nog meer private partijen zouden aansluiten. Eindgebruikers bijvoorbeeld. Het punt is dat er in Nederland voldoende goed water beschikbaar is, tegen lage kosten. Daardoor verkeert de Nederlandse industrie in een luxe positie en ontbreekt de prikkel om afvalwater te hergebruiken. Maar in het buitenland is het watervraagstuk urgenter. Uiteindelijk is het dus de bedoeling dit concept te exporteren naar Zuid- en Oost-Europa, waar een groot gebrek bestaat aan zoet water."